

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-637/13 P

**Laufen Austria AG
proti
Evropské komisi**

„Kasační opravný prostředek – Kartelové dohody – Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen – Koordinace cen a výměna citlivých obchodních informací – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 2 – Horní hranice 10 % z obrátu – Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 – Povinnost uvést odůvodnění – Zásada rovného zacházení – Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017

1. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Stanovení – Maximální výše – Výpočet – Obrat, který je třeba zohlednit – Podnik získaný jiným podnikem, který v okamžiku spáchání protiprávního jednání představoval odlišnou hospodářskou entitu – Zohlednění obrátu každé z těchto hospodářských entit*

(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2)

2. *Kasační opravný prostředek – Příslušnost Soudního dvora – Zpochybnění závěrů Tribunálu ohledně výše pokut uložených podnikům, které porušily pravidla Smlouvy v oblasti hospodářské soutěže, založené na důvodech ekvity – Vyloučení*

(Články 256 a 261 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 58 první pododstavec; nařízení Rady č. 1/2003, článek 31)

3. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Stanovení – Stanovení základní částky – Závažnost protiprávního jednání – Dodatečná částka – Faktory, které je třeba zohlednit – Dodržení zásady proporcionality*

(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2 a 3; sdělení Komise 2006/C 210/02, body 21, 23 a 25)

4. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Stanovení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání – Posuzované skutečnosti*

(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 3; sdělení Komise 2006/C 210/02, body 19 až 23 a 25)

5. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Stanovení – Soudní přezkum – Pravomoc unijního soudu přezkoumat věc v plné jurisdikci – Rozsah – Omezení – Dodržení zásady rovného zacházení – Zohlednění rozdílů a okolností charakterizujících dotčené podniky*

(Článek 101 odst. 1 SFEU; listiny základních práv Evropské unie, články 20 a 21; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 3; sdělení Komise 2006/C 210/02, body 13, 19 až 22, 25, 28 a 29)

6. *Kasační opravný prostředek – Důvody kasačního opravného prostředku – Odůvodnění rozsudku vykazující porušení unijního práva – Výrok založený na jiných právních důvodech – Zamítnutí*

(Článek 256 odst. 1 druhý pododstavec SFEU; statut Soudního dvora čl. 58 první pododstavec)

7. *Kasační opravný prostředek – Důvody kasačního opravného prostředku – Přezkum posouzení skutkových okolností a důkazních materiálů Soudním dvorem – Vyloučení s výjimkou případu zkreslení*

(Článek 256 odst. 1 druhý pododstavec SFEU; statut Soudního dvora čl. 58 první pododstavec)

1. Pokud je tedy podnik, který je Komisí považován za odpovědný za porušení článku 101 SFEU, získán jiným podnikem, v jehož rámci si jakožto dceřiná společnost zachová postavení odlišné hospodářské entity, musí Komise zohlednit obrat každé z těchto hospodářských entit za období předcházející získání, aby na ně případně uplatnila horní hranici 10 % celkového obratu za předchozí hospodářský rok, stanovenou v čl. 23 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1/2003.

V tomto ohledu je třeba uvést, že cílem sledovaným zavedením, v čl. 23 odst. 2, desetiprocentní horní hranice obratu každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání, je zejména vyhnout se tomu, aby uložení pokuty v částce vyšší, než je tato maximální výše, překračovalo platební schopnost podniku v den, kdy je uznán odpovědným za protiprávní jednání a je mu Komisí uložena peněžité sankce. Toto konstatování je podpořeno ustanovením čl. 23 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení č. 1/2003, které požaduje, pokud jde o horní hranici 10 %, aby byla vypočtena na základě hospodářského roku předcházejícího přijetí rozhodnutí Komise sankcionujícího protiprávní jednání. Takový požadavek je zcela dodržen, pokud je tato maximální výše určena na základě pouhého obratu dceřiné společnosti, pokud jde o pokutu, která je jí uložena výlučně, týkající se období před jejím získáním mateřskou společností.

Z toho vyplývá, že v rozsahu, v němž nemůže mateřská společnost nést odpovědnost za protiprávní jednání spáchané svojí dceřinou společností před okamžikem, kdy ji získala, musí Komise pro výpočet horní hranice 10 % zohlednit obrat této dceřiné společnosti za hospodářský rok přecházející roku, v němž bylo přijato rozhodnutí sankcionující protiprávní jednání. Z toho vyplývá, že pokud se rozlišuje mezi prvním obdobím, pro které je dceřiná společnost shledána samostatně odpovědnou za protiprávní jednání, a druhým obdobím, pro které je mateřská společnost shledána společně a nerozdílně odpovědnou za protiprávní jednání spolu s dceřinou společností, čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 neukládá Komisi, aby ověřila, zda část pokuty, za jejíž zaplacení mateřská společnost společně a nerozdílně neodpovídá, přesahuje maximální výši 10 % obratu samotné dceřiné společnosti.

(viz body 44, 46 až 50)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 59)

3. Při stanovení výše pokut je také namístě přihlídnout k době trvání protiprávního jednání a všem faktorům, které mohou být zohledněny při posouzení závažnosti tohoto jednání. K faktorům, které mohou být zohledněny při posuzování závažnosti protiprávního jednání, patří jednání každého

podniku, jeho role při zavádění kartelové dohody, zisk, který může z tohoto jednání vytěžit, jeho velikost a hodnota dotyčného zboží, jakož i riziko, které představují protiprávní jednání tohoto druhu pro cíle Unie.

Skutečnost, že společnost nepatřila k „tvrdému jádru“ kartelové dohody zejména z důvodu, že nepřispěla k jejímu vzniku a zachování, není v žádném případě s to prokázat, že Tribunál měl mít za to, že koeficienty „závažnost protiprávního jednání“ a „dodatečná částka“ ve výši 15 % nejsou přiměřené nebo jsou příliš vysoké, jelikož takový procentní podíl lze odůvodnit samotnou povahou dotčeného protiprávního jednání, a sice koordinací cenového navyšování. Takové protiprávní jednání totiž patří mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže ve smyslu bodů 23 a 25 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 a výše 15 % odpovídá nejnižšímu stupni sankcí v rámci stupnice stanovené pro taková protiprávní jednání v těchto pokynech.

Tribunál tudíž mohl mít právem za to, že Komise neporušila zásadu proporcionality tím, že určila koeficienty „závažnost protiprávního jednání“ a „dodatečná částka“ ve výši 15 % bez ohledu na to, že zeměpisný rozsah účasti společnosti na dotčeném protiprávním jednání byl omezen.

(viz body 60, 61, 64 až 66)

4. Třebaže lze za účelem posouzení závažnosti jednání, které je v rozporu s článkem 101 SFEU a následného určení výše pokuty, která má být uložena, zohlednit zejména zeměpisný rozsah protiprávního jednání, nemusí skutečnost, že je zeměpisný rozsah jednoho protiprávního jednání širší než jiného protiprávního jednání, sama o sobě znamenat, že toto první protiprávní jednání posuzované jako celek a zejména s ohledem na svoji povahu musí být kvalifikováno jako závažnější než druhé protiprávní jednání a jako odůvodňující určení vyšších koeficientů „závažnost protiprávního jednání“ a „dodatečná částka“ než koeficientů uplatněných pro výpočet pokuty sankcionující toto druhé protiprávní jednání.

(viz bod 68)

5. Dodržování zásady rovného zacházení je pro Tribunál závazné nikoliv pouze v rámci výkonu jeho přezkumu legality rozhodnutí Komise ukládajícího pokuty, ale rovněž při výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci. Výkon této pravomoci nesmí totiž při určování částky pokut, které jsou uloženy podnikům, jež se účastnily dohody nebo jednání ve vzájemné shodě v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, vést mezi nimi k diskriminaci.

Zohlednění podle téže zásady, za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání, rozdílů mezi podniky, které se podílely na téže kartelové dohodě, zejména s ohledem na zeměpisný rozsah jejich účastí, nemusí být nevyhnutelně uskutečněno v průběhu určení koeficientů „závažnost protiprávního jednání“ a „dodatečná částka“, ale lze jej provést až v dalším stadiu výpočtu pokuty, jako je úprava základní částky pokuty v závislosti na přitěžujících a polehčujících okolnostech podle bodů 28 a 29 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003. Tyto rozdíly se mohou rovněž projevit v hodnotě tržeb použité pro výpočet základní částky pokuty, jelikož tato hodnota odráží pro každý zúčastněný podnik význam jeho účasti na protiprávním jednání v souladu s bodem 13 pokynů z roku 2006, který umožňuje použít jako výchozí bod pro výpočet pokut částku, která odráží hospodářský význam protiprávního jednání a váhu účasti podniku v tomto jednání.

(viz body 70 až 72)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 74, 75)

7. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 81)